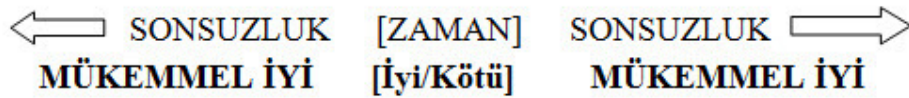

GELECEKTEKİ CENNETTEN GÖSTERİLEN BÖLÜMLER

Dünya nüfusunun büyük bir bölümü kötü hakkında bir *yin-yang* görüşüne sahiptir. Yin, “gölgeli” ve yang “güneşli” anlamına gelir. Belki yin-yang sembolünü –siyah ve beyazın eşsiz bir karışımı ile bir daire– görmüşsünüzdür. Bu eski Çin felsefesi gerçeği içermesine rağmen, iyi ve kötü, doğru ve yanlış, ölüm ve yaşam arasındaki farkı bulanıklaştırır. İyiyi ve kötüyü insanın varlığının doğal ve asla son bulmayan bir özelliği olarak görür.

Görmüş olduğumuz gibi, Kutsal Kitap iyi ve kötünün farklı bir analizini sağlar. Acı çekmenin ve üzüntünün her zaman var olduğu ve evrenin daima ayrılmaz bir parçası olacağı düşüncesini desteklemez. Kutsal Yazılar’ın bu konudaki düşüncesi açıktır. Kötü’nün, Acı’nın ve Ölüm’ün nihai boyun eğişlerinin ve tarih sahnesinden yok olacakları bir gün geliyor.

Aşağıdaki bu grafik, Tanrı’nın değiştirilemez programını tanımlar:

İyi ve kötünün şimdiki zamana ait karışımı parantez içine alınmıştır. Sonsuza kadar etrafta olmayacaktır.²⁶⁵

Tanrı’nın kitabının ilk iki ve son iki bölümleri Tanrı’nın haklı olarak sevildiği ve yüceltiği günahtan özgür bir dünyayı resmederler. Tanrı’nın bu ilk ve son bölümler arasında günah ve günahın laneti ile başa çıkma konusunda çözüm sağlamak ve Kendisini tanıyan, seven ve sonsuzluğu O’nun ile birlikte geçirmek *isteyen* bir halkı kurtarmak için Planını nasıl yürürlüğe koyduğunu görürüz.

Her iyi öykü gibi, Tanrı’nın kurtarma tarihinin bir başlangıcı, bir ortası ve bir sonu bulunur:

BAŞLANGIÇ: Yaratılış 1& 2:

Mükemmel bir dünya – kötü girmeden önce.
ORTA: Yaratılış 3'den Vahiy 20'ye kadar:
Bozulmuş bir dünya – Tanrı'nın müdahalesi.
SON: Vahiy 21& 22:
Mükemmel bir dünya – kötü yok edildikten sonra.

SONLARIN KİTABI

Kutsal Kitap'ın ilk kitabı nasıl *başlangıçlar kitabı* ise, aynı şekilde Kutsal Kitap'ın son kitabı da *sonlar kitabıdır*.

Yaratılış	Vahiy
<ul style="list-style-type: none">• Her şeyin başlangıcı• Gökyüzünün & yeryüzünün yaratılışı• Tanrı, yeryüzü için güneşi yaratır• Şeytan'ın insanı ilk ayartması• Tanrı'nın ilk yargıları• Günah ve ölümün girişi• 'İlk Adem' egemenliği kaybeder• Tanrı, Şeytan'ı ezeceğine söz verir• Kurban edilen ilk kuzu• Yersel cennetten çıkarılan insan• Yaşam Ağacı'ndan uzaklaştırılan insan• Tanrı'dan ayrılan insanoğlu	<ul style="list-style-type: none">• Her şeyin tükenişi• Yeni gökyüzünün & yeryüzünün yaratılışı• Tanrı göğün ışığıdır• Şeytan'ın insanı son ayartması• Tanrı'nın nihai yargılamaları• Günahın ve ölümün ortadan kaldırılması• 'Son Adem' egemenliği geri alır• Şeytan Ateş Gölü'ne atılır• Yüceltilen Tanrı Kuzusu• Göksel Cennet'teki insan• Yaşam Ağacı'ndan yiyen insan• Kurtarılan insanoğlu Tanrı ile sonsuza kadar beraber

Yukarıdaki liste uzayarak devam edebilirdi, ama siz ifade etmek istediğimiz düşünceyi anladınız.

VAHİY

Birlikte yaptığımız yolculuğu tamamlarken, gerçekte yeni bir başlangıcın açılışı olan Tanrı'nın öyküsünün "sonu"na odaklanmak istiyoruz.

Kutsal Kitap'ın son kitabı şu sözlerle başlar:

*"İsa Mesih'in vahyidir. Tanrı yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermesi için O'na bu vahyi verdi. O da gönderdiği meleği aracılığı ile bunu kulu Yuhanna'ya ilettili. Yuhanna Tanrı'nın Sözü'ne ve İsa Mesih'in tanıklığına –gördüğü her şeye– tanıklık etmektedir. Bu peygamberlik sözlerini okuyana, burada yazılanları dinleyip yerine getirene ne mutlu! Çünkü beklenen zaman yakındır... **Yücelik ve güç sonsuzlara dek bizi seven, Kanı ile bizi günahlarımızdan özgür kılmış Mesih'in olsun. Amin. İşte bulutlarla geliyor! Her göz O'nu görecek, O'nun bedenini deşmiş olanlar bile.** O'nun için dövünecek yeryüzünün bütün halkları. Evet, böyle olacak! Amin. Var olan, var olmuş ve gelecek Olan, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı,*

‘Alfa ve Omega (Grek alfabesinin ilk ve son harfleri) Ben’im’ diyor.’ (Vahiy 1:1-3,5-8)²⁶⁶

Tanrı bu sözleri *“kulu Yuhanna’ya”* verdi. Yuhanna, İsa’ya yeryüzündeki hizmeti sırasında eşlik eden on iki öğrenciden biriydi.²⁶⁷ İsa, göğe geri döndükten altmış yıl sonra, O’nun Kutsal Ruh’u, Yuhanna’ya, Tanrı’nın kütüphanesinin bu son kitabını yazması için esin verdi.

Vahiy, “göz önüne koymak” anlamına gelir. Bu büyüleyici kitap, hiçbir insanın algılayamayacağı olayları gözler önüne serer. Vahiy kitabı, Rab’bin Kendi adını nasıl haklı çıkaracağı ve insanın günah nedeni ile kaybetmiş olduğu egemenliği nasıl restore edeceğinin ana hatlarını çizer. Bu kitap aynı zamanda bize gelecekteki Cennet’ten bölümler gösterir.

TAHT

Tanrı’nın peygamberlerinden ve elçilerinden seçilmiş birkaç tanesine Tanrı’nın konut kuracağı yer hakkında kısa bilgiler verilmişti, ama Elçi Yuhanna’ya yapılan açıklama bu konuda verilen bilgilerin en açık olanıdır. Yuhanna şunları yazdı:

*“Bundan sonra **gökte açık duran bir kapı gördüm.** Benim ile konuştuğunu işittiğim, borazan sesine benzeyen ilk ses şöyle dedi, ‘Buraya çık! Bundan sonra olması gereken olayları sana göstereyim.’ O anda Ruh’un etkisinde kalarak **gökte bir taht ve tahtta oturan birini gördüm. Tahtta oturanın yeşim ve kırmızı akik taşına** (iki değerli taş²⁶⁸) benzer bir görünüşü vardı. Zümrüdü andıran bir gökkuşağı tahtı çevreliyordu.”* (Vahiy 4:1-3)

Yuhanna, gökteki taht odasını tanımlamakta güçlük çekti. Taht odası sözlerle ifade edilemeyecek kadar görkemliydi. Tanrı’nın tahtının çevresinde süzülerek uçan melekler sürekli olarak şu beyanda bulunuyorlardı: *“**Kutsal, kutsal, kutsaldır, Her Şeye Gücü Yeten. Var olmuş, var olan ve gelecek olan!**”* (Vahiy 4:8). Yuhanna yalnızca yeryüzünde görmüş olduğu şeylere biraz benzeyenleri bildirebiliyordu, ama gördüğü her şey güzelin ve görülmeye değerinin sınırsız derecede ötesindeydi. Baktığı yerde göz kamaştırıcı ışık ve parlak renkler vardı. Yuhanna gök gürültüsü gibi müzik sesleri ve çok sayıda sevinçli ve övgü ile dolu sesler duydu, ama ona en çok çekici gelen, tahtın üstünde Oturan’dı.²⁶⁹

HEYECAN

Dünya dinleri, Cennet’i pek çok şekilde resmederler.

Bazı tanımlar olumlu anlamda sıkıcıdır. Belki karikatürlerde görmüşsünüzdür: insanlar bulutların üzerinde otururlar, saygı ile arp çalarlar. Ama Kutsal Kitap Tanrı’nın görkemli konutunu böyle tanımlamaz.

Bazıları ise cenneti, durmak bilmeyen şehvetin erkek-merkezli bir bahçesi olarak tanımlarlar. Cennet hakkındaki bu kavram da yanlıştır. Rab yeryüzündeyken, O'nun kurtarılmış halkının *“dirildikten sonra evlenmeyeceklerini ve evlendirilmeyeceklerini, gökteki melekler gibi olacaklarını”* öğretti. (Matta 22:30)

Cennet, sınırsız bilgelik ve sevginin huzurundaki sevincin, hayranlığın ve heyecanın asla solmayacağı Tanrı-merkezli bir bölgedir. Cennet, yeryüzünde bilinen ilişkilerin çok daha üstünde olan bir yerdir. Tanrı yersel evliliği, Rab ve O'nun kurtarılmış halkı arasında sonsuzluk boyunca var olacak olan görkemli ilişkinin soluk bir düşüncesi olarak tasarladı. En iyi yersel evlilikler bile, Mesih ile birleşmiş olan insanların O'nun ile tadını çıkaracakları yoğun sevinç ve kutsal eşliğin resmedilmesinde yetersiz kalırlar.

Kutsal Yazılar bunu *“büyük bir sır”* olarak (Efesliler 5:32) adlandırır ve şunu ekler: *“Ne mutlu Kuzu'nun düğün şölenine çağrılmış olanlara!”* (Vahiy 19:9)

Cennet, yalnızca O'NUN İLE birlikte olmaktır.

Sayısı tahmin edilemez milyonlarca yıl önce yaratılmış olan melekler, bugün Tanrı'nın varlığına her zamankinden daha çok hayranlık duymaktadırlar. Bu durum Adem'in kurtarılmış çocukları için de geçerli olacaktır. Tanrımız Rab'bin harikası, bilgeliği ve mükemmelliğini anlamak için sonsuzluğun tamamına ihtiyaç duyacağız!

*“Hakkımdaki düşüncelerin ne değerli ey Tanrı, sayıları ne çok! Kum tanelerinden fazladır saymaya kalksam. Uyanıyorum, hala **Seninleyim.**”*
(Mezmurlar 139:17-18)

Rab ile birlikte olmanın heyecan ve sevinci hiçbir zaman azalmayacaktır. Soru, canımızın sıkılıp sıkılmayacağı değil, aksine, gözlerimizi acaba O'ndan alabilecek miyiz?

*“**Bol sevinç vardır senin huzurunda. Sağ elinden mutluluk eksilmez.**”*
(Mezmur 16:11)

KALABALIK

Elçi Yuhanna tahtta oturan Rab'bi yalnızca bir an için görmedi – aynı zamanda kurtarılmış olanların meydana getirdiği kalabalığı da gördü:

*“Bundan sonra gördüm ki, **her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden oluşan**, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyordu. Hepsi de birer beyaz kaftan giymişti, ellerinde hurma dalları vardı. Yüksek ses ile bağırıyorlardı: ‘Kurtarış, tahtta oturan Tanrımız'a ve Kuzu'ya özgüdür!’”* (Vahiy 7:9-10)

Tanrı'nın, İbrahim, İshak ve Yakup'un aile soyundan doğan Kurtarıcı aracılığı ile bereketlerini yeryüzündeki tüm uluslara ve insanlara sunmayı nasıl vaat ettiğini

hatırlıyor musunuz?²⁷⁰ Tanrı, Yuhanna'nın geleceğe bakmasına ve Vaadinin yerine getirilişine tanık olmasına izin verdi.

Tanrı'nın tahtının çevresinde yeryüzünde bulunan her grup, her ulus ve her dilden insanlar temsil edilecektir. Kurtarılmış günahkârlardan oluşan sayısı tahmin edilemeyecek kadar büyük bu kalabalık şükran ve sevinç dolu bir sesle onları sonsuz ölümden kurtarmak ve onlara sonsuz yaşam vermek için Kanını döken *Kuzu*'yu sonsuza kadar övecek ve O'na tapınacaklardır:

*“Yeni bir ezgi söylüyorlardı: ‘Layıksın ...çünkü boğazlandın ve kanın ile her oymaktan, her dilden, her halktan, her ulustan insanları Tanrı’ya **satın aldın**. Onları Tanrımız’ın hizmetinde bir krallık haline getirdin, kâhinler yaptın. Dünya üzerinde egemenlik sürecekler.’*

*Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, on binlerce on binlerdi. Yüksek sesle şöyle diyorlardı: ‘**Boğazlanmış Kuzu** gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti, saygıyı, yüceliği, övgüyü almaya layıktır.” (Vahiy 5:9-12)*

KURTARICIM

Dört bin yıl önce peygamber Eyüp sevinçle coşmuştu:

*“Oysa **ben kurtarıcımın yaşadığını** ve sonunda yeryüzüne geleceğini **biliyorum**; derim yok olduktan sonra yeni bedenim ile **Tanrı’yu göreceğim**, O’nu **kendim** göreceğim, **kendi** gözlerim ile, başkası değil. Yüreğim **bayılıyor** bağrımda.” (Eyüp 19:25-27)*

Sizin yüreğiniz “*Tanrı’yu görmek*” için aynı Eyüp’ün yüreği gibi *bayılıyor mu*? O’nu **sizin** Kurtarıcınız olarak tanıyor musunuz?

Gerçek imanlıların tümü Eyüp’ün kesin umudunu paylaşırlar. Dostum, sizin adınıza konuşamam, ama **ben, benim** Kurtarıcımı yüz yüze göreceğimi biliyorum. “**Beni seven ve benim uğruma kendisini feda eden Tanrı Oğlu ile**”(Galatyalılar 2:20) beraber yürüyeceğim ve O’nun ile konuşacağım.

Evet, Rab’bin yanına gitmiş olan ailem ve dostlarım ve her dönemden olan Tanrı’nın halkı ile paydaşlık yapacağım o harika zamanları şimdiden dört gözle bekliyorum ve tüm yüreğimle *sizin* de bu kişilerin arasında bulunacağınızı umuyorum. Ama tüm bunlardan daha önemli olan şu: *İsa’yı görmek istiyorum!*

O, benim cehennemimi benim için üstlendi.

Hiç kuşkusuz zihnimin düşünme girişiminde bulunabileceği en şaşırtıcı gerçeklerden biri şudur:

O, benim O'NUN ile sonsuzluğu geçirmemi istiyor.

İsa'nın yargılanmak ve çarmıha gerilmek üzere tutuklandığı gece, İsa şöyle dua etti:

“Baba, Bana verdiklerinin de bulunduğum yerde Benim ile birlikte olmalarını ve Benim yüceliğimi, Bana verdiğin yüceliği görmelerini istiyorum. Çünkü dünyanın kuruluşundan önce Sen Beni sevdin.” (Yuhanna 17:24)

Bu konu, Tanrı'nın mesajının özüdür. O, insanları O'nun ile birlikte olmaları için yarattı, ama önerisini kabul etmeniz için sizi zorlamayacaktır.

Seçimi size bırakır.

“Galip gelene Tanrı'nın cennetinde bulunan yaşam ağacından yeme hakkı vereceğim ..İsa'nın Tanrı Oğlu olduğuna iman edenden başka dünyayı yenen kim?” (Vahiy 2:7; 1. Yuhanna 5:5)

MÜKEMMEL YUVA

Kutsal Kitap'ın son iki bölümü, her döneme ait imanlıların Yaratıcıları-Kurtarıcıları ile birlikte yaşayacakları ve O'nun, halkı için hazırlamış olduğu her şeye katılacakları sonsuz yuva ile ilgili kısa bilgiler içerir.

*“Bundan sonra **yeni bir gök ile yeni bir yeryüzü** gördüm. Çünkü önceki gök ile yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık. Kutsal kentin, yeni Yeruşalim'in gökten, Tanrı'nın yanından indiğini gördüm.”* (Vahiy 21:1-2)

Bu görkemli kent, yeniden yaratılmış gezegenimizle birleşmek için “gökten, Tanrı'nın yanından” inecektir.

Yeni yeryüzünde “artık deniz de yoktur.” Artık birbirinden ayrı kıtalar olmayacaktır.

*“Ve Tanrı onların gözlerinden **bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap** olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı.”* (Vahiy 21:4)

Her şey mükemmel olacak. Göksel kent hayal edilemeyecek kadar görkemli olacak. Yuhanna, göksel kenti tanımlamakta güçlük çekmişti:

“Kent kare biçimindeydi. Uzunluğu enine eşitti. Melek kenti kamış ile ölçtü. Her bir yanı on iki bin ok(yaklaşık 2200 kilometre) atımı geldi. Uzunluğu, eni ve yüksekliği birbirine eşitti. Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan ölçüsüne göre 144 arşındı (yaklaşık 75 metre). Surlar yeşimden yapılmıştı, **kent ise cam duruluğunda saf altındandı.** Kent surlarının temelleri her tür değerli taş ile bezenmişti. Birinci temel taşı yeşim, ikincisi laciverttaşı, üçüncüsü akik, dördüncüsü zümrüt, beşincisi damarlı akik, altıncısı kırmızı akik, yedincisi sarı yakut, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu sarıca zümrüt, on

birincisi gök yakut, on ikincisi ametistti. On iki kapı on iki inci idi; kapıların her biri birer inciden yapılmıştı. **Kentin ana yolu cam saydamlığında saf altındandı.** Ama kentte tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ve Kuzu, kentin tapınağıdır. Aydınlanmak için kentin güneş ya da aya gereksinimi yoktur. Çünkü **Tanrı'nun görkemi onu aydınlatıyor. Kuzu da onun çırasıdır.** Kurtarılmış olanların ulusları kentin ışığında yürüyecekler...ama oraya murdar hiçbir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecek. **Yalnız adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.**" (Vahiy 21:16-24; 27)

Bu göksel kent her ayrıntısı ile görkemli olacaktır; caddeleri bile "cam saydamlığında saf altındandır." Kentin her parçası, Tanrı'nın yüceliğini yansıtmak için tasarlanmıştır.

Kentte tapınak ya da güneş yoktur, çünkü Rab bin Kendisi kentin tapınma merkezi ve Işık Kaynağıdır, "Kuzu kentin çırasıdır."

Cennet, yaratılışın ilk gününde, 'Işık olsun' diyen aynı Kişi tarafından aydınlatılacaktır. Bu kentin Işığı, Tapınma Çadırında, Tapınakta ve "Dünyanın ışığı **Ben'im**" (Yuhanna 8:12) diyen İsa Mesih'in Kendisinde konut kuran aynı göz kamaştırıcı görkem olacaktır.

Bu göksel kent mükemmel bir kare biçiminde olacaktır – Cennet'i sembolize eden Tapınak'taki en Kutsal Yer gibi. Kentin uzunluğu ve genişliği, her bir yanı 2200 kilometredir. Aynı şey kentin yüksekliği için de geçerlidir. Galiba, kent yeni yeryüzünün stratosferinden geçerek uzaya doğru dikine yükselecektir.

Bu görkemli yuvanın, doğmuş olan her kişi için geniş odası olacaktır. Ama her şeye rağmen, insanların tümü orada olmayacaktır, "yalnızca adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar" orada bulunacaklardır. Orada olacak kişiler yalnızca yeryüzündeyken tek gerçek Tanrı'ya ve O'nun Kurtuluşuna güvenmiş olanlardır.

Son bölüm kentin içinde bulunan bahçeyi tanımlar:

"Melek bana Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından çıkan billur gibi berrak yaşam suyu ırmağını gösterdi. Kentin ana yolunun ortasından akan ırmağın iki yanında on iki çeşit meyve üreten ve her ay meyvesini veren **yaşam ağacı bulunuyordu.** ...Artık hiçbir lanet kalmayacak. Tanrı'nın ve **Kuzu'nun** tahtı kentin içinde olacak, kulları O'na tapınacak. **O'nun yüzünü** görecek. Alınlarında O'nun adını taşıyacaklar ...ve sonsuzlara dek **egemenlik sürecekler.**" (Vahiy 22:1-5)

MÜKEMMEL ÖYKÜ

Tanrı'nın öyküsü, tamamlanmıştır.

“Ana yolun ortasında ve ırmağın iki yanında **yaşam ağacı** bulunuyordu.”

Güzel bir bahçede başlayan öykü mükemmel bir bahçesi olan harika bir kentte sona erer. Aden Bahçesi’nden farklı olarak göksel Cennet’te *iyilik ve kötülüğü bilme ağacı* olmayacaktır, ama Adem ve Havva’nın günah işledikleri zaman uzaklaştırıldıkları *yaşam ağacı* göksel Cennet’te önemli bir yere sahip olacaktır. Mükemmel kutsallık ve sonsuz yaşam, göksel kentteki tek seçimdir.

Deneme zamanları ve iman ile yaşamak tarihe karışacaktır.

“**Tanrı’nın** ve **Kuzu’nun** tahtı kentin içinde olacak, kulları O’na tapınacak. **O’nun yüzünü görecekler..**Ve sonsuza dek **egemenlik** sürecekler.”

Tanrı’nın halkı, sonsuzlukta *Tanrı ve Kuzu’* tarafından çaresiz canlarını yargıdan kurtarmak ve O’nun ile birlikte sonsuza kadar yaşamalarını sağlamak için ödenen büyük bedeli asla unutmayacaklardır.

Rab ve halkı arasındaki tatlı ve bozulamaz paydaşlık sürekli olacaktır. Tanrı’nın bizimle ve bizim O’nun ile olmamız gerektiği, Adem ve Havva’nın günah işlememiş olmaları halinde bilebilecekleri herhangi bir şeyden daha da harika olacaktır.

Neden *daha da* harika olacaktır?

Bu sorunun yanıtı **kurtuluş** sözcüğünde bulunur.

“O bizi karanlığın hükümranlığından **kurtarıp**, sevgili Oğlu’nun egemenliğine **aktardı**. O’nda **kurtuluşa** günahlarımızın başına sahibiz.” (Koloseliler 1:13-14)

Günahın ve ölümün karanlık zindanında yasayı ihlal eden mahkumlar olarak *mümkün olan en kötü yazğıdan **kurtarılmak*** ve sonra Tanrı’nın ışık ve sevgi krallığında lütuf görmüş vatandaşlar olarak *mümkün olan en iyi konuma **getirilmek!*** Bundan daha harika ne olabilirdi?

Yaratıcımızın-Kurtarıcımızın kurtuluş konusunda yalnızca Kendisine güvenenler için yaptığı budur. Büyük sevgisi nedeniyle sınırsız değere sahip kanı sayesinde çaresiz günahkârları cehennemden kurtarmış ve onların cennete girebilmelerini sağlamıştır.

Bu öykü, Mükemmel Öykü’dür – tüm sonsuzluk boyunca üzerinde düşünülecek ve takdir edilecek olan Kurtarış Öyküsü.

“Bundan sonra gördüm ki, **her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden oluşan kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık** tahtın ve Kuzu’nun önünde duruyordu. Hepsi de birer beyaz kaftan giymişti. Elllerinde hurma dalları vardı. Yüksek ses ile bağırıyorlardı: ‘Kurtarış, tahtta oturan Tanrımız’a ve Kuzu’ya özgüdür!’” (Vahiy 7:9-10)

*“Yeni bir ezgi söylüyorlardı: ‘**Sen layıksın ...çünkü boğazlandım ve kanın ile her oymaktan, her dilden, her halktan, her ulustan insanları Tanrı’ya satın aldım ...Övgü, saygı, yücelik ve güç sonsuzlara dek Tahtta oturanın ve Kuzu’nun olsun!**” (Vahiy 5:9,13)*

ONDAN SONRA HEP MUTLU YAŞADILAR

Tüm dünyada, her yaşta insan, romantik ve kurtuluş ile ilgili aşk öykülerinden hoşlanır – mutlu son ile biten öyküler.²⁷¹

Gece, göğün altında, titreşim ve parlak ateş ışığının çevresinde birbirine sokularak yere çömelmiş bir gruba öykü anlatan bir köylü tarafından dile getirilen eski bir efsane ya da uyku zamanı geldiğinde bir anne-babanın çocuğuna okuduğu masal; öykünün konusu her zaman aynıdır. Ve şöyledir:

Başı dertte olan bir genç kız, kötü bir karakter tarafından tutsak edilmiştir. Ve bu umutsuz durumundan doğüstü bir müdahale ile cesur bir savaşçı ya da yakışıklı bir prens tarafından kurtarılır. Kahraman, sevgilisini kurtardıktan sonra harika evinde onun ile birlikte yaşamak üzere onu gelini yapar.

Ve öykü nasıl sona erer?

Ve ondan sonra hep mutlu yaşadılar.

İnsanlar neden böyle öyküler anlatırlar?

İnsanların böyle öyküler anlatmalarının nedeni, Tanrı’nın insan canının içine kötüden kurtarılma, sevilme, ve ondan sonra hep mutlu yaşama arzusunu yerleştirmiş olmasıdır. Çocukların ve yetişkinlerin bu tür öyküleri sevmelerinin nedeni budur.

Ama Tanrı’nın öyküsü hayal gücü ile yazılmış bir öykü değildir.

Hayal gücü ürünü olan bir uydurma tarihte mevcut olamaz, ayrıca böyle bir durum arkeoloji tarafından da onaylanmaz. Uydurulmuş bir öykü, on beş yüzyıl boyunca düzinelerce kişi tarafından yazılmış olamayacağı gibi, aynı zamanda uydurma bir öykünün ayrıntılı yüzlerce peygamberlik tarafından haber verilmiş olması da imkansızdır. Sahtekâr bir kahraman, İsa’nın göksel bilgeliği ile konuşamazdı, ve kurtarmak için geldiği kişilere şu sözleri de söyleyemezdi: *“Şimdi Yeruşalim’e gidiyoruz. Peygamberlerin İnsanoğlu ile ilgili yazdıklarının tümü yerine gelecektir. O, öteki uluslara teslim edilecek, O’nun ile alay edecek, O’na hakaret edecekler; üzerine tükürecek ve O’nu kamçılıp öldürecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek.”* (Luka 18:31-33) Kurgu, cehennem mahkumu günahkârlara temiz bir vicdan ve sonsuz yaşam güvencesi sağlayamaz. Fantezi, bize yaratıcımız ile kişisel bir ilişki temin edemez ve

günahlı ve bencil yüreklerimizi Tanrı'yı yüceltmek ve diğer insanlara hizmet etmek için tutku ile dolu yürekler haline dönüştüremez.

Bunu yapabilecek olan tek öykü, Tanrı'nın öyküsüdür.

Tanrı'nın öyküsü gerçektir.

Özetleyecek olursak: Tek gerçek Tanrı'nın öyküsü ve mesajı, O'nun sonsuz Oğlu hakkındadır; insan olan, mükemmel bir yaşam süren, ve çaresiz günahkârları Şeytan, günah, ölüm ve cehennemden kurtarmak için mükemmel Kanını döken ve ölümden dirilen Tanrı Oğlu, tüm bunları inananların

hepsi ile birlikte Babası'nın evindeki yücelik içinde bilgeliğinin ve sevgisinin sonsuz zevklerini paylaşabilmek amacıyla yaptı.

Bu, Tanrı'nın sıkıntı içindeki bir dünyaya verdiği iyi haberdir. O'nun bizim için yapmış oldukları sayesinde bizler artık hep mutlu yaşayabiliriz.

*“Tanrı'nın yaptığı her şeyin **sonsuz** dek süreceğini biliyorum.” (Vaiz 3:14)*

DAVET VE UYARI

Tanrı'nın kitabı şu sözler ile sona erer:

*“**Ben İsa**, kiliselerle ilgili bu tanıklığı sizlere iletmiş diye Meleğimi gönderdim... Alfa ve Omega, birinci ve sonuncu, başlangıç ve son Ben'im.” (Vahiy 22:16, 13)*

*“**Ruh ve Gelin** (kurtarılmış günahkârlar), **‘Gel!’ diyorlar.** İştien, ‘Gel!’ desin. Susayan gelsin. **Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın.** Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum!**Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır. Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır. Bunlara tanıklık eden, ‘Evet, tez geliyorum!’ diyor. Amin! Gel, ya Rab İsa! Rab İsa'nın lütfu kutsallar ile birlikte olsun! Amin.**” (Vahiy 22:17-21)*

Böylece, son bir “Amin” (bu sözcük, ‘söylenenler güvenilir ve gerçektir’ anlamına gelir) ile zamanın dışında var olan Yazar, öyküsünü ve mesajını sonuçlandırır.

TANRI VE İNSAN BERABER

RAB, bahçeye gelerek “Neredesin?” diye seslendiği zaman, Adem’in ne karşılık verdiğini hatırlıyor musunuz?

Adem, utanarak şu yanıtı vermişti:

“Bahçede sesini duyunca korktum.” (Yaratılış 3:10)

Erkek ve kadın, Yaratıcılarından-Sahiplerinden saklanma girişiminde bulundular, çünkü günah işlemişlerdi.

Ama şimdi, tarihin sonuna gelindiğinde, inanan erkekler, kadınlar ve çocuklar Yaratıcılarının-Kurtarıcılarının O’nun ile birlikte sonsuza dek birlikte yaşamaları için gelip onları alacağı hakkındaki vaadine nasıl karşılık veriyorlar?

Sevinç ve coşku ile şöyle diyorlar:

“Amin! Gel, ya Rab İsa!” (Vahiy 22:20)

Bu değişik karşılığı sağlayan nedir? Adem’in soyundan olan bazı kişiler artık Rablerinden neden saklanmak istemiyorlar? Aksine, O’nu yüz yüze görme konusunda neden böyle tutkulular?

Yanıt, tek gerçek Tanrı’nın mesajında bulunur:

*“Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil,
Kendi amacına ve lütfuna göre kurtarıp,
Kutsal bir yaşama çağırdı.
Bu lütfu bize
Zamanın başlangıcından önce
Mesih İsa’da başlatmış,
Şimdi de O’nun gelişi ile açığa çıkarılmıştır.
Kurtarıcımız Mesih İsa,
Ölümü etkisiz kılmış, yaşamı ve ölümsüzlüğü
Müjde aracılığı ile ışığa çıkarmıştır.”*
(2. Timoteos 1:9-10)

TEK KOŞUL

Tanrı Adem’e nasıl cennetin yersel bahçesinde tek bir koşul ileri sürdüyse, Adem’in soyuna da aynı şekilde Cennet’in göksel kenti ile ilgili tek bir koşul öne sürmüştür:

*“Oraya murdar hiçbir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse **asla** girmeyecek; **yalnız** adları Kuzu’nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.”* (Vahiy 21:27)

Sizin adınız Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı mı? Eđer yazılıysa, o zaman O'nun *size* kişisel bir sözü var:

*“Yüreğ**iniz** sıkılmasın.
Tanrı'ya iman edin, Bana da iman edin.
Babamın evinde kalacak çok yer var;
Öyle olmasa **size** söyledim.
Çünkü **size** yer hazırlamaya gidiyorum.
Gider ve **size** yer hazırlarsam,
Siz de Benim bulunduğum yerde olasınız diye
Gelip **sizi** yanıma alacağım.
Yol, Gerçek ve Yaşam Ben'im.
Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemes.”*
-- İsa (Yuhanna 14:1-3,6)